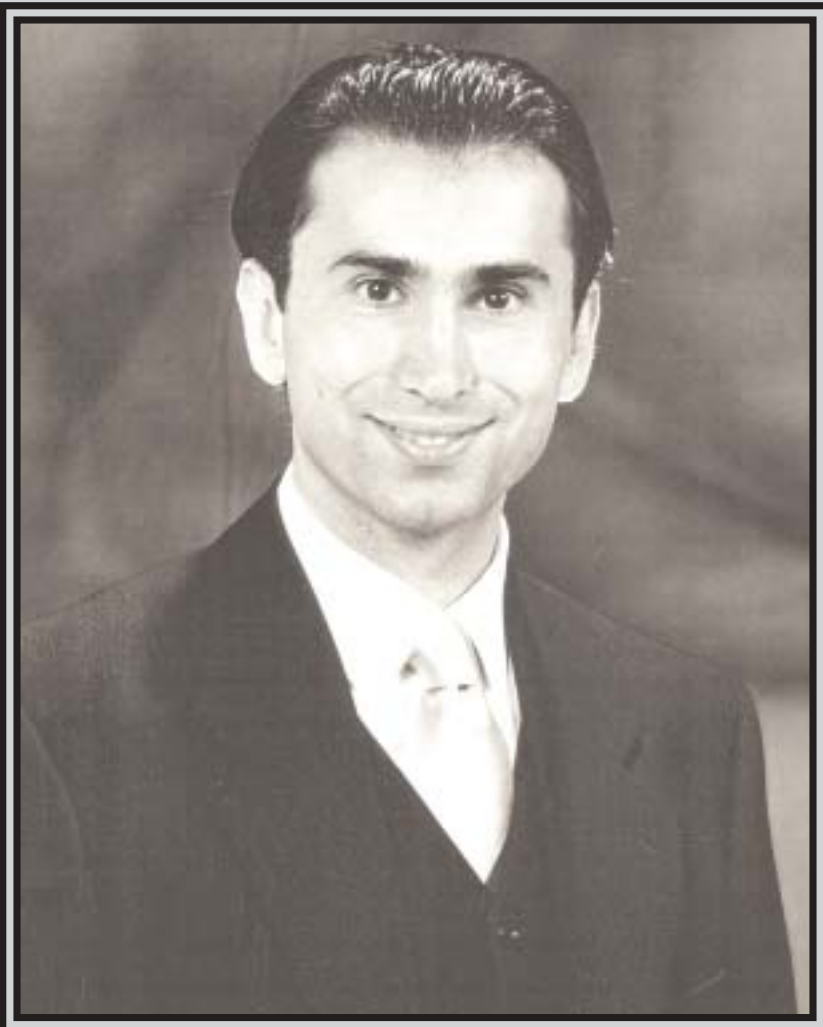

رادنی مصریانی و وکلا

Rodney Mesriani, Esq.

امور بازرگانی و دعاوی تجاری

Business Law

Business Litigation
Contracts & Agreements
Employer/ Employee Litigation &
Labor Disputes

Personal Injury

Social Security Hearings

آزار جنسی در محیط کار

Tel: (310) 826- 6300

Mesriani & Associates
ATTORNEYS & COUNSELORS AT LAW

12100 WILSHIRE Blvd, # 1600
LOS ANGELES .CA . 90025-7120

خطر اقدام به خودکشی در افراد فراری نسبت به سایرین بسیار بالاست به نحوی که ۳۰ درصد نوجوانان متواری از منزل در یک منطقه حداقل یک بار خودکشی کرده بودند.

ناآگاهی عنوان شده است. متأسفانه در ایران مطالعات منسجمی در خصوص وضعیت نوجوانان پس از فرار صورت نگرفته، اما براساس مطالعات سازمان جهانی بهداشت از میان نوجوانان فراری متواری در سطح شهر ۴۱ درصد سابقه ضرب و شتم، ۲۴ درصد سابقه ربوده شدن، ۲۶ درصد سابقه مورد تجاوز جنسی واقع شدن و ۴۳ درصد سابقه مورد تهدید با اسلحه و ۳۰ درصد سابقه مورد حمله واقع شدن با اسلحه را دارا بوده اند.

این نوجوانان در مقایسه با سایرین در معرض ابتلا بیشتر به افسردگی، سوء مصرف دارو و سایر مسائل بهداشت روانی قرار داشته اند. **خطر اقدام به خودکشی در افراد فراری نسبت به سایرین بسیار بالاست به نحوی که ۳۰ درصد نوجوانان متواری از منزل در یک منطقه حداقل یک بار خودکشی کرده بودند.** آموزش شیوه های صحیح تربیتی به والدین در زمینه نحوه برخورد با فرزندان، شیوه های عمومی رفتار.

برخورد با مشکلات زندگی، مواجهه با پدیده های ناخواسته، نداشتن واکنش های محض احساسی و... تبیین نیازها و خواسته های جوانان و نوجوانان از طریق رسانه های نوشتاری و غیرنوشتاری و ارائه راه های رفع این نیازها و رویارویی با آنها، تاسیس کانون های تخصصی حمایت خانواده در زمینه های مختلف مثل حمایت مالی، شغلی و مشاوره ای شامل مشاوره خانواده روانشناسی، حقوقی و... و جهت دهی صحیح افراد خانواده های مختلف به تناسب شرایط و نیازها در مسیر صحیح زندگی، تاسیس کانون های تخصصی حمایت از خانواده های گسسته به منظور حمایت از فرزندان که یا بدون پدر و مادرند یا با یکی از آنها زندگی می کنند.

آموزش صحیح افراد جایگزین به جای پدر و مادر در این خانواده ها از جمله پیشنهاداتی است که در خصوص پیشگیری از اشاعه سایر معضلات اجتماعی ارائه شده است. بعلاوه بالا بردن سطح فرهنگ عمومی جامعه برای از بین بردن و رفع شرایط بحران زای خانواده ها، تلاش برای رفع مشکلات خانواده های با سرپرست معناد، تاسیس کانون های حمایت از خانواده های بدسرپرست، ایجاد دفاتر آرام سازی روحی با حمایت مالی دولت و نهادهای خصوصی، حمایت اقتصادی و قانونمند از خانواده های دارای شرایط خاص و تلاش جهت کاهش خشونت های خانگی علیه زنان و کودکان و پیگیری قانونی افراد ضارب به عنوان مجرم نیز از دیگر مواردی است که با توجه به ضرورت پیشگیری از معضلات اجتماعی به عنوان پیشنهاد مطرح شده اند.

فرار دختران خود به مراکز قانونی و ذیصلاح گزارش نمی کنند.

به طور کلی نحوه فرار از منزل به سه شکل زیر است: فرار با کسب رضایت و آگاهی اطرافیان که در آن افراد به رضایت برخی از اطرفیان خود را کسب کرده (در مورد زنان و دختران اغلب با آگاهی صادر) و اقدام به فرار می کنند، فرار به عنوان یک مکانیسم دفاعی و عقده سادیسیم و فرار ناگهانی و بدون خبر صورت می گیرد که در فرار ناگهانی فرد جرات بیان قصد ترک خانه را به جهت ترس از مخالفت تنبیه یا ممانعت، تنفر و... نداشته و برخلاف دو نوع قبلی با قصد فرار دراز مدت خانه را ترک می کنند.

نتایج تحقیقی که توسط معاونت مبارزه با مفاسد اجتماعی نیروی انتظامی در خصوص وضعیت زنان فراری صورت گرفته است نشان می دهد که ۷۲ درصد زنانی که از منزل فرار کرده اند در سنین ۱۶ تا ۲۵ سال قرار داشته و ۹۸ درصد زنانی که از منزل فرار کرده اند از شهرها یا مراکز استان کشور هستند. ۹۴ درصد زنان فراری یا بی سواد بوده و یا سواد در حد ابتدایی و راهنمایی دارند. همچنین ۵۹ درصد از زنان فراری در مقطعی از زمان ازدواج رسمی کرده و ۴۱ درصد آنها مجرد هستند. از مجموع ۵۹ درصد زن ازدواج کرده ۵۸ درصد از همسر خود جدا شده و مطلقه می شوند. ۶۶ درصد زنان فراری بیکار بوده و یا شغل مشخصی ندارند و اکثراً والدین آنها بی سواد یا تحصیلاتی در حد ابتدایی و راهنمایی دارند.

بعلاوه در بیش از ۵۰ درصد خانواده های زنان فراری دعوا و ضرب و شتم به طور دائمی و مکرر انجام می شده و در بیش از ۴۵ درصد موارد تهدید به طلاق و جدایی به صورت مداوم بین پدر و مادر و جانشین آنان وجود داشته است. ۵۵ درصد آنان دارای فرزند با گستره سنی زیر ۱۰ سال بوده است و بیشتر آنها یک تا پنج سال داشته اند که ۶۳ درصد آنها از وضعیت سرپرستی کودکان خود بی اطلاع بوده اند. همچنین بیش از ۵۰ درصد زنان فراری خود را افرادی بیش از حد حساس و زودرنج با تلقین پذیری زیاد، متکی به غیر، افسرده و عجزول دانسته اند؛ ۴۵ درصد آنان نیز خود را لجباز و دارای تضاد در احساس برآورد کرده اند و ۴۹ درصد آنها خود را فاقد دوستان نزدیک دانسته و ۶۸ درصد از آنها در اولین دستگیری سنین زیر ۲۰ سال داشته اند.

همچنین ۷۹ درصد از آزمودنیها به علت فرار و رابطه نامشروع برای اولین بار دستگیر شده اند که فراوان ترین عوامل فرار از نظر آنها ناشی از مسائل و مشکلات خانوادگی، ازدواجهای مکرر و ناموفق والدین، فوت پدر و مادر اختلاف شدید آنها نیز فقر فرهنگی و

بیش از اندازه از خانواده به وقوع پیوسته امکان بازگشت فرد فراری بسیار کم است. براساس آمار نیروی انتظامی نیز در چهار ماه سوم سال ۸۰ ۶۰ هزار و ۱۵۶ نفر از نوجوانان فراری توسط این دستگاه دستگیر شده اند. البته به دلیل زندگی پنهانی افراد فراری، جابجایی و متغیر بودن تعداد آنها در زمانهای مختلف دستیابی به آمار دقیق آنها امکان پذیر نیست. اما مسلم است دختران به دلیل فشار خانواده، کنترل شدید و محدودیت معاشرت با دوستان خود بیش از

مشاغل پدر و مادر یا همسر، وجود ناراحتیها و بیماریهای روانی خاص، که مجرای گریز از محیط های بحران زاست، وجود مشکلات حاد اقتصادی در خانواده و تاثیرات ناشی از آن، تعارض دیدگاهها و نگرشهای بین افراد و به کار نرفتن شیوه منطقی برای حل تعارضات و اعمال خشونت های روحی- جسمی توسط افراد مذکور در خصوص زنان و دختران جوان، محیط های اجتماعی خاص و تاثیرات تشویق کننده آن بر رفتار گریز گونه زنان و دختران،

ساکن تهران، ۴۰۹ نفر ساکن لرستان، ۳۷۸ نفر ساکن خراسان و بقیه از سایر استانها بوده اند. یزد با ۱۰ نفر فراری کمترین تعداد فرار از منزل را در سال ۸۰ به خود اختصاص داده است. همچنین میزان فرار زنان و دختران از نظر فصلی نیز دارای تفاوت است. بیشترین میزان بروز این پدیده در فصل تابستان و فرار دختران از خانه در ماههای خرداد، تیر مرداد و شهریور از بیشترین افزایش برخوردار است. بعلاوه آمارهای غیررسمی نیز تاکید می کند که هر ماه

شمار کودکان فراری در کشور به طرز نگران کننده ای در حال افزایش است

براساس گزارش سازمان جهانی بهداشت سالانه بیش از یک میلیون نوجوان ۱۲ تا ۱۹ ساله از خانه خود فرار می کنند. در ایران نیز تعداد کودکان فراری به طرز نگران کننده ای در حال افزایش است.

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران، در طول سال ۸۰، ۴ هزار و ۷۳ نوجوان فراری توسط مرکز ساماندهی کودکان و نوجوانان خیابانی معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران شناسایی و مورد هدایت قرار گرفتند که ۱۴/۳ درصد آنها را دختران و ۸۵/۷ درصد را پسران شامل می شوند.

بررسی مرکز امور مشارکت زنان در خصوص فرار از منزل حاکیست افراد فراری اغلب متعلق به خانواده هایی بوده اند که مادران در آنها نقش خود را در قالب محبت مشروط که از سوگیریهای ناسالم است ایفا کرده اند و تحت تاثیر مشکلات روانی، اجتماعی و اقتصادی با فرزندان خود بخصوص دختران همانند ابراز رفتار کرده اند. در این خانواده ها پدر نهاد قدرت بوده و نه تنها تکیه گاه عاطفی و اقتصادی به فرزندان بود بخصوص دختران محسوب نشده؛ بلکه با استفاده از قدرت جسمی و مشروعیت قانونی و عرض خود در جامعه به سلطه جویی علیه افراد مونث خانواده دست زده و با فحاشی، هتک حرکت ضرب و جرح در خانه و استفاده از برچسب ها و ارزیابی های منفی از تواناییهای فرد و اجتماعی فرزندان خود موجب شده که آنها در خانواده احساس آرامش و امنیت نکرده و به همین دلیل ناامنی به صورت کوتاه مدت یا بلند مدت از منزل فرار کنند.

در فرار کوتاه مدت افراد بعد از مدتی به لحاظ پشیمانی از رسیدن به آرزوها و اهداف خود و مهیا نشدن شرایط و امکانات مورد نیاز نزد خانواده برمی گردند ولی در فرار دراز مدت که معمولا در نتیجه درگیریهای شدید و تنفر

افراد فراری شامل گروههای افراد مهاجر، متواری، گمشده، افراد ولگرد خیابانی بی سرپناه، بدسرپرست، بی سرپرست، مجهول الولی و افراد خود معرف نیازمند هستند

۸۵ تا ۱۰۰ کودک و نوجوان از خانه های خود فرار می کنند و بیش از نیمی از آنها دختر هستند. با وجود افزایش تعداد فراریان طی سالهای اخیر بالابودن فرار دختران نسبت به پسران در سالهای گذشته نیز چشمگیر بوده است. در سال ۷۸، یک هزار و ۲۲۴ مورد فقدان دختر گزارش شده که ۱۴۵ مورد آن در شهریور رخ داده است. بررسیها نشان می دهد که ۹۸ درصد پرونده ها مربوط به دختران فراری است. گزارش آماری ۳ ماهه اول سال ۸۰ نشان دهنده رشد فرار دختران است به نحوی که در خرداد سال ۸۰، ۲۰۳ مورد پرونده در مورد دختران فراری تشکیل شده که نسبت به سال ۷۹، ۸۸ مورد بیشتر بوده است. این در حالی است که بسیاری از خانواده ها برای حفظ آبروی خود،

فریب خوردن توسط افراد سودجو و فرصت طلب و خیال واهی دستیابی یکباره به آمال و آرزوها، اثرات سوء آموزشهای غلط اطرافیان به ویژه دوستان، قوای قهریه فردی و اجتماعی و طرح مساله فرار از منزل توسط رسانه های داخلی و خارجی به عنوان امری جذاب و مفید از جمله مواردی هستند که از سوی برخی صاحب نظران مسائل اجتماعی به عنوان عوامل فرار از منزل شناخته شده اند. از میان نوجوانان فراری از منزل ۹۳۴ نفر

پسران دست به فرار می زنند و به خانه دوستان، پارکها یا اماکن عمومی پناه می برند. افراد فراری شامل گروههای افراد مهاجر، متواری، گمشده، افراد ولگرد خیابانی بی سرپناه، بدسرپرست، بی سرپرست، مجهول الولی و افراد خود معرف نیازمند هستند. همچنین فقدان احساس حضور پدر و مادر در کانون خانواده، ایجاد فشار فزاینده نامعقول به فرزندان برای رعایت افراط گونه برخی مسایل، اعتیاد همسر، پدر و مادر یا هر دو، شغل یا